

[Nørskov.]

plejerske ved Hæren, Frk. Lütken, gav for nogle Maaneder siden i „Berlingske Tidende“ en rystende Skildring af de Kaar, syge Soldater har været underkastet dér. Derfor er det for mig en Glæde, at der nu er Udsigt til, at dette Forhold kan blive ændret, saaledes at de syge Soldater kan faa lige saa gode og hygiejniske Forhold, som civile Patienter faar paa de smukke og velindrettede Sygehuse, der i de sidste Aartier er rejst overalt i Landet.

Jeg anbefaler, at man stemmer for Flertallets Ændringsforslag under Nr. 2.

Hauge: Jeg skal tillade mig at anbefale det af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa, at det nye Garnisonssygehus paa Nørrefælle, som endnu ikke er taget i Brug, overgaa til Undervisningsministeriet for, efter Ministeriets nærmere Bestemmelse, at anvendes som en Del af Rigshospitalet, samt at Forsvarsministeren bemyndiges til at træffe de Foranstaltninger, der er fornødne til, at Marinehospitalet i Forbindelse med Epidemihospitalet paa Nørrefælle kan blive anvendt som fælles Hospital for Marinen og Hæren, samt at Loven skal træde i Kraft straks.

Jeg tør sige, at det Ændringsforslag, Mindretallet her stiller, er i Overensstemmelse med Marinens Ønsker. Jeg kan derimod ikke rose mig af, at jeg kan tolke de Ønsker, som Hæren har. Hæren mener sig berettiget til at faa hele det nye, store Hospital og er nu gaaet ind paa, at det bliver et fælles Hospital for Hæren og Marinen.

Vort Ændringsforslag er i Overensstemmelse med det Lovforslag, der blev vedtaget her i Rigsdagen i Samlingen 1921—22, og som gik ud paa, at det nye Militærhospital skulde overgives til Finansministeriet, altsaa overgaa til civil Brug. Lovforslaget blev, som ærede Medlemmer vil vide, ikke stadfæstet, af Aarsager, der ikke havde noget som helst at gøre med selve denne Bestemmelse, jeg her har citeret. Aaret efter fremsatte Forsvarsministeren Lovforslaget paa ny her i Tinget, den 4. Oktober 1922. Det gik atter ud paa, at det nye militære Hospital skulde overgives til Finansministeriet til civil Anvendelse.

Der er ikke siden den Tid sket noget, der kan forandre vor Opfattelse eller begrunde en anden Opfattelse end den, Forsvarsministeren og hele Rigsdagen da gav Udtryk for, nemlig at det nye, kostbare Militærhospital er overflødigt som Militær-

hospital og derfor burde overgaa til civil Brug. Der er tværtimod sket dette, at Københavns Garnison er formindsket. Den var allerede formindsket ved Hærloven af 1922; det var det, der bevirkede, at Forsvarsministeren skønnede, at man nu ikke mere havde Brug for det nye Militærhospital. Nu har Forsvarsministeren fremsat Forslag her paa Rigsdagen om en yderligere Reduktion af Hovedstadens Garnison, saaledes at der i Fremtiden bliver endnu mindre Brug for dette store Hospital.

Ikke desto mindre har Ministeren — i Modsætning til sin Forgænger i Ministeriet Neergaard — den Opfattelse, at Hospitalet skal anvendes til Militærhospital. Hvorledes den tidligere Forsvarsminister vilde have arrangeret sig i 1922, blev der ikke givet Rigsdagen nogen Oplysning om, men han havde ganske sikkert overvejet Sagen med sine Embedsmænd og var kommet til det Resultat, at man maatte kunne klare sig med de Hospitaler, der var til Raadighed for Hær og Marine, og undvære det nye Militærhospital paa Nørrefælle.

Mindretallets Forslag gaar altsaa ud paa, at Marinehospitalet tillige med Epidemihospitalet bliver fælles for Hæren og Flaaden. Skulde det vise sig — hvad der efter min Opfattelse overhovedet ikke vil kunne være Tale om —, at disse to Hospitaler ikke var tilstrækkelige, saa har man yderligere Militærhospital i Roskilde at falde tilbage paa. Efter hvad der er oplyst for mig, er dette Hospital ikke, som Ministeren ønskede det, overgaaet til Roskilde Kommune; det er meddelt mig af et Medlem af Roskilde Byraad, at Roskilde Kommune ikke vil have dette Hospital og ikke kan finde en fornuftig Anvendelse for det, en Anvendelse, der staar i Forhold til den Pris, som forlanges derfor. Dette Hospital staar altsaa endnu ledigt til Brug for Hær og Flaade; det er et nyt Hospital med 50 Senge efter normale Forhold, og der kan sikkert indlægges endnu flere Patienter, hvis det skulde gøres nødvendigt. Nu staar Hospitalet saa at sige tomt; der kan en enkelt Gang være en Patient dér, i Almindelighed er der ingen, i hvert Fald ikke ret mange.

Paa samme Maade har man for øvrigt fra Hærens Side vist en uhyre Flothed og Mangel paa Forudseenhed ved Hospitalsindretninger andre Steder i Provinsen, Roskilde Hospital staar som et stærkt Vidnesbyrd herom, idet der baade fra Statens og fra Kommunens Side er ofret mange Penge derpaa, uden at man nu kan finde nogen Anvendelse derfor. Imidlertid, skulde det nu vise sig, at den af os foreslaaede Ordning